

DI JE PRISMOK

Uvi je bilo oni
koji su se u tuđi *posa pačali*.
Pod tuđi krov virili.
Njuškali kakva para iz tuđega lonca izlazi.

Anđe je bila *taka*.
Svoje je *posle* krila *ko* zmija noge,
nije kupovala u našoj *zadrugi*,
da *niko* ne vidi *šta* kupuje.

Odila bi s *magareton* u drugo *misto*,
sve u *vrićan dotraj*,
i tek, *ka* bi noć pala, eto je kući.

Nije nikomu *širon* vrata otvarala,
nikoga *priko* praga *puščala*.
Nije *njon niko* ni *oskrušu* iz ruke *izijo*.
Ni *kaljetinu* o *kunpira* nikomu ne bi pružila.

Vidilo se da dinar svoj ima.
Muž *njon* nije *bijo* zaposlen.
Svitu se teško sakrije kakva tajna,
ali njezina se otkrila nije.
Nije se odgonetalo
s kojega *njon* izvora kaplju *pare*.

Niti se znalo *ko njon ćeri* prosi.
Imadu li kojega *ozbijna* prosca.

Jedna se u tuđe *misto* udala,
nije se *primitilo* da je momka imala,
dok po nju mladoženja
s *kiton svatova* nije *doša*.

Ali je Anđe sve o svakomu znala.
Di đava kolo igra.
Di je u kući mir, *di* svađa.
Ko s kin jide i pije.
Koliko je u čijoj bačvi vina,
u *onbaru* žita.

Ima li *obitej*,
koji dinar u *slavnici* sakriven.
Kud *ko ide*, *šta ko smira*.

Ma i *ka* je koja žena na *zavit odila*,
Anđe bi otkrila na kakvu nakanu *zavit* čini.

Navika *njon* baš ružna bila
za *vrime* ručka u kuću tuđu *banit*.
Sila bi na *stolac* i motrila.

Ka bi *čejad ručavala*, ona se ne bi digla.
Sve i da nije bilo za ukućane dosta *mista*.
Njon niko nije *iša* uz dlaku, jer bi *unda* bilo riči.
Pripredalo bi se, nadugo i naširoko,
kako su Anđu iz kuće *istrali*.

Ne bi se *mašila*
za ničiji komad *kruva*.

Samo *sidila* i *ko* mačka
oči *upijila*, slušala ako *ko* rič prozbori.

Izbrojila bi
koliko *kacola* *ko* zagrabi, iz teće ili čanka.
Koliko *gucaja* vina ili *mlika* *proguca*.
Čija je *rana posna*, u čijoj ima soli i mrsa.

Mande baš izvadila *kruv ispo cripnje*.
Muž i dva sina došli iz *poja* umorni.
Nije u Mande bilo više ni slanine pod *čeranjon*,
ni u lopuži *mlika*,
krava *prisušila pri telenje*.

Kokoši stare pa *ritko* koja jaje *snese*.
Masline podbacile,
uja nisu imali ni za *lumin* užeci.

Ćer se mlađa udala prije *misec* dana,
za svatove i klin iz grede *takoreć* iščupali.
Da ne ispadnu škrti,
i među *novon svojton* *prizreni*.

Nije Mandi *priostalo* ništa
nego *izni* *kruv* na *siniju*.
Jutros *ka* je čuvala kravu,
ugledala *ispo* Pavine bajame
bajama koje su opale.
Pave pametan
povejo ženu sa *sebon* u Austriju.
Niko nije *omlatijo* bajamu.

Sve predajući da je *kogo* ne vidi,
skupila Mande bajame.
Sklonila se *ispo* zida,
na jednoj ploči *kamenon* stukla.
Bila *cila* *pregršč* *lipi* jezgri,
stavila *nji* Mande kraj vrućega *kruva*.

Prikrstili se muški, i odlomili svaki sebi
velik bokun, mirisna vrućega *kruva*.
Grizli bajame i *zalivali* *vodon*,
nije više bilo vina.
Mande bi vodu
s *kojon* *kapjon* kvasine *zarusila*
da se malo crveni.

Ande *zlurado* *lane*.

Slab ti je prismok *prid težacin*, Mande.
Nije ovo ni za *dite narani*.
Da je koja *pija* slanine, ili bar *skuvan* *kunpir*,
koji list blitve ili *rašćike* u slanoj *sočini*,
dalo bi se s *kruvon* *prismoči*.
Vidi kako su *njin* obrazi *voščani*.
Di neće *bi taki*, na ovoj tvojoj *rani*.

Ujlo to Mandu za srce.
Sve u *njon* *uskuvalo*.
Ma da *njon* je bilo *kukvižu* iz kuće *istrat*,
srce bi *njon* ozdravilo.
Samo je kroz zube *protisnila*:

Nisu Anđe *žutikovi*,
jaka je i zdrava krv u *njiman*.
Nika likaru otišli nisu,
vaka njen je *raca*, *košćati* su i *blidunjavi*.
Znaš onu našku *besidu*.

Žuti *žutuju*,
crveni *putuju*.

Nije sve u izgledu.
Ovo *san njen* na brzinu dala,
jer *san* kravu malo *vanka* izvela
i maloprije *spratila*.
Stevena je, i brzo će se otelit.
Moran na nju dobro pazi
da se prije *telenja* ne izjalovi.

Ovo je prije obroka,
nek njen se *criva* smire.
Poslin ću *skuva* *suvoga* boba.
Ima i svinjski *orepaka*,
ostala *nan* još i kora *vismena*.
Raskuvaću kožu šta *san* s pršuta *skinila*.

Muški su *mučali* motajući *kruv*
ko da je pečena janjetina.
U svaki zalogaj stala bi *njin* veta,
nisu Anđine upadice *bacilali*.

Anđe je u sebi likovala,

otila nji je da nemadu više ništa.
Neće skoro ima ni brašna,
ako kako ne provide.
A nemaju *oklen*,
nego *ić* u *Pojica*, *kopa* za mršavu nadnicu,
koju slanu srdelu, i koju litru vina.

Nije više tu imala *šta* radi,
sve je *izvidila i skontala*.
Digla se sa *stoca*,
ko zmija *priko* praga *izlizla*.

Mande u sebi *promišjala*.

Oči te moje više *ne vidile*.
More li *iko* u svojoj kući zalogaj u usta *metni*
da se ti ne *zabejiš tojin glavnin očiman*,
kojin tuđi zalogaj *gucaš*?

Muški su mi po slobodi *cili kruz smaltili*,
nije ni korica o njega ostala.
Da te nije bilo, prokletnice,
otkinila bi *njin* po komad, i ja koji zalogaj *izila*,
unda sklonila *bokun*, da mi do sutra *dura*.

Tako u sebi *zboreći*,
Mande je malo *odušila*.
Undak se *jadna* u sebi *skrušila*,
jer kletvu je Bog strogo *zabranijo*.

Sutra je *svak* u seocetu zna,

u Mandinoj kući nema više *prismoka*.
Pali su na niske grane,
mora će dobro misli kako da se *prirane*.

Do nove žetve
ima još nekoliko *miseci*.
I do *jematve*. Ako godina izda,
može se dogoditi da ostanu bez onoga
u što se svu nadu polagali.

Mande je *odala pogete* glave.
Neimajstvo je teška muka,
lašnje je ka ti drugi za to ne *znadu*.

Stegneš *criva* u sebi,
i muku svoju nosiš.
Ako *cilo* selo o tomu raspreda,
gore ti je to nego da prosiš.